

Освѣтъ споменатото, както и строгото гонение на християнитѣ, друго особенно важно събитие незнаемъ да се е случило прѣзъ управлението на хана Маламира. Нъ каменнитѣ надписи отъ врѣмето на Ожъртага заедно съ онии отъ Маламира ни даватъ цѣнии свѣденія, за вжтрѣшната уредба на ханството. Въ единъ отъ тѣхъ се казва че *кав-канъгъ* Избулъ построилъ нѣкаквъ водопроводъ или чешма (анавритонъ) и го подарилъ на хана Маламира, който далъ много пжти на българитѣ безъ съмнѣние на населението отъ българско потекло, да ядатъ и пиятъ, а на *боляритѣ* и *багаинитѣ* голѣми подарѣци. Името на кавкана Избула, който билъ виновникъ за построяването на чешмата, заедно съ онова на хана Маламира, се записало върху тая каменна колонка и сжщеврѣменно сж исказани иститѣ благопожелания каквито и за хантъ, т. е. двамата да се удостоятъ да живѣятъ по сто години. Въ този надписъ важно е, освѣтъ постройката, извѣстието за боляритѣ и багаинитѣ. Боляритѣ сж прѣдставлявали българската аристокрация. Отъ разказа на Борисовитѣ пратеници до папата, се научаваме че боляритѣ сж се наричали *primates*; тѣ сж се дѣлили на велики (*maiores* — мегали у Багрянородни) и на срѣдни, т. е. по-долони (*mediocres*). Имало и долна класа *minores*, която съответствува на простия народъ. Шестѣтъ *велики* боляри, може би сж били прѣдставители на отдѣлнитѣ племена, които влѣзли въ състава на ханството. Тѣ сж заемали слѣдъ хантъ висшата властъ въ държавата. Въ Ватиканскитѣ миниатюри при важнитѣ държавни събития личатъ шестѣтъ велики боляри. Слѣдъ тѣхъ дохождали вжтрѣшнитѣ боляри и подиръ въканнитѣ, т. е. боляри които живѣли при дворѣтъ и боляри, прѣспати вжтрѣ изъ ханството, които заемали и различни военни и административни длѣжности. Нъ, както казахме, въ надписитѣ се срѣщатъ и багаини. Единъ отъ ученитъ сж наклонни да видятъ въ туй название по-долно съсловие отъ самитѣ боляри; а други като посочватъ на турското происхождение на тази дума, отъ коренътъ *bagh*, считатъ я за нѣкаква титла или прозвище съ значение на пълководецъ или войникъ. Думата *багаинъ* въ надписитѣ се срѣща сама, пж често е придружена съ *боготоръ* или *багатуръ*. Тази послѣдната се приема, че е отъ турско происхождение и въ повечето турски наречия звучи *batur* (маджарски *bátor*), а на монголски се запазила старата ъ форма *baghatúr*, съ значение на херой, юнакъ надъ юнака,